

på en kriminel løbebane. Jeg synes ikke rigtig, jeg har hørt, hvad Socialdemokratiet mener konsekvensen skal være, hvis forældrene ikke vil leve op til en sådan aftale.

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

Vi har jo nærlæst de høringsvar, der er kommet fra fagfolk i bred forstand, både folk fra skoleverdenen og fra børneverdenen og fra sundhedsverdenen, og det er nogle bredt dækkende besvarelser, vi har fået.

Disse mennesker siger, at efter deres opfattelse bliver mulighederne for at få succes med disse tiltag faktisk større, hvis man undlader den sanktionerende del. Man skal selvfølgelig som sagkyndig være dygtig til at lave nogle aftaler, hvori konsekvenserne skal beskrives, og vi mener faktisk, at når det lykkes at lave en aftale, kan fagfolkene også fastsætte individuelle konsekvenser for familien, så den får størst mulig tillid til, at tingene kommer til at fungere. Det er netop det, der peges på i svarene: Individuelle aftaler og individuelle sanktioner over for den enkelte og ikke en standardsanktion, som alene går på at tage nogle penge fra folk. Det vil nemlig skabe spændinger mellem børn og forældre.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Hvis jeg forstår Socialdemokratiets ordfører ret, vil det sige, at Socialdemokratiet af hensyn til børnene ikke ønsker nogen konsekvens, hvis de forældre, som myndighederne skønner godt kan leve op til forældreansvaret, ikke lever op til den aftale, de indgår med myndighederne, og ikke tager ansvaret for deres børn. Det er jo grundlæggende barnets tarv, det handler om, men hvis forældrene ikke lever op til den aftale, der er indgået, skal det ingen konsekvens have. Er det rigtigt forstået?

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

Hvis det er sådan, at man alene mener, at en konsekvens skal bestå i at tage penge fra folk, er man da alt for snæver i sit syn på, hvordan det er at arbejde med mennesker, der har nogle vanskeligheder. Der er jo mange andre måder at udøve konsekvens på, og det er lige præcis det, fagfolkene fortæller os.

Jeg kunne næsten få den tanke, at det er os som politikere, der er så fantasiløse, at vi kun kan forestille os, at der kan sanktioneres over

økonomien ved at tage familieydelsen fra folk. Vi skal have fat i nogle helt andre ting, og det kan jeg trygt sige, fordi det er det, fagfolkene har rådet os til.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger, så jeg giver ordet til næste ordfører, fru Pia Kristensen.

Pia Kristensen (DF):

Lovforslaget er en del af aftalen mellem regeringen, Dansk Folkeparti og Socialdemokraterne om integrationsplanen »En ny chance til alle«, og formålet med forslaget er at yde støtte til udsatte børn og unge ved at stille krav til deres forældre om, at de skal påtage sig et ansvar over for deres egne børn.

I Dansk Folkeparti synes vi, lovforslaget lægger op til, at det sikres, at alle børn og unge får den bedst tænkelige start på livet. Vi mener, det er vigtigt, at man griber ind, hvis et barns eller en ungs udvikling er i fare, og derfor deler vi selvfølgelig regeringens interesse i at sikre, at alle børn og unge, i særdeleshed de samfundsmæssigt marginaliserede, får muligheder for en sigtetsmæssig udvikling.

Kl. 15.30

Vi mener, at det er vigtigt at handle, før det er for sent. Derfor ser vi også, at man ved indførelsen af tvangsupdragende foranstaltninger er med til at sikre, at forældre påtager sig det store ansvar, ja, jeg vil sige den forpligtelse, det er at være forældre.

Vi mener grundlæggende, at det er forældrene, der bærer hovedansvaret for deres børns udvikling. Forældrene er de nærmeste til at yde barnet beskyttelse og varetage dets interesser. Men problemet er blot, at det jo ikke er alle forældre, der mener det.

Vi ser forældre, der tror, at det er samfundets opgave at varetage forældrenes ansvar herunder opdragelse og omsorg. Vi ser forældre, der er meget lidt interesseret i deres børns gøen og ladden, og så ser vi selvfølgelig også forældre, der ganske enkelt ikke magter den vigtige opgave, det er at være forældre. På den baggrund har vi i Dansk Folkeparti ingen skruper ved at indføre det, der kaldes forældreplæg, hvor forældre bliver pålagt bestemte aktive handlinger til støtte for deres børns udvikling.

De tiltag, der er beskrevet i lovforslaget, er tiltag, der kan tages i brug, når intet andet virker. Så der er altså ikke tale om hasarderede beslut-